

Sygn. akt IV U 541/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Gurgacz

Protokolant: Marzena Szarafin

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2019 r. w Krośnie

sprawy z wniosku E. R.

przeciwko **Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania**

o Niepełnosprawności w Województwie

(...) w R.

o ustalenie niepełnosprawności małoletniej K. R.

na skutek odwołania **E. R.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania

o Niepełnosprawności w (...)

w R.

z dnia 1 października 2018 roku; numer sprawy: S-IV. (...)(...)

o d d a l a o d w o ł a n i e.

SSR Katarzyna Gurgacz

Sygn. akt IV U 541/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 lutego 2019 roku

Orzeczeniem z dnia 1 października 2018 roku nr sprawy: S-IV. (...) (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) w R. utrzymał w mocy orzeczenie o niepełnosprawności wydane przez (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) z dnia (...) lipca 2018 roku nr: (...) (...) - (...) o zaliczeniu małoletniej K. R. do osób niepełnosprawnych, jednak bez wskazania konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

W uzasadnieniu Wojewódzki Zespól podał, że stan zdrowia małoletniej K. R. kwalifikuje ją do zaliczenia do osób niepełnosprawnych. Powyższe ustalenia zostały oparte na badaniu fizykalnym oraz analizie dokumentacji medycznej i specjalistycznej.

Przedmiotowe orzeczenie zaskarżyła przedstawiciel ustawowy małoletniej E. R. i wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia w części poprzez ustalenie, że małoletnia K. R. wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Odpowiadając na odwołanie Wojewódzki Zespól do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. podał, że utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (...) co do ustalonej niepełnosprawności po ponownej analizie całości dokumentacji zgromadzonej na użytek postępowania orzeczniczego.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał następujących ustaleń:

Wnioskodawczyni E. R. złożyła w dniu 13 czerwca 2018 roku wniosek o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności małoletniej K. R., podając iż ustalenie niepełnosprawności jest jej niezbędne w celu ubiegania się o zasiłek pielęgnacyjny, świadczenie pielęgnacyjne, zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie oraz korzystania z innych ulg i uprawnień na podstawie odrębnych przepisów.

dowód: wniosek z dnia wpływu 13.06.2018 roku

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) decyzją podjętą przez skład orzekający na posiedzeniu w dniu (...) lipca 2018 roku zaliczył małoletnią K. R. do osób niepełnosprawnych.

dowód : orzeczenie z dnia (...)07.2018 roku

Z przedmiotowym orzeczeniem wnioskodawczyni E. R. nie pogodziła się składając odwołanie do organu II instancji, zarzucając, że orzeczenie jest krzywdzące albowiem stan zdrowia małoletniej K. R. kwalifikuje ją do ustalenia wskazania konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

dowód : odwołanie z dnia 20.08.2018 roku

Na posiedzeniu w dniu 1 października 2018 roku Wojewódzki Zespól w R. rozpatrzył odwołanie od orzeczenia organu I instancji i na podstawie zgromadzonej dokumentacji medycznej i specjalistycznej, badań i wywiadów utrzymał w mocy decyzję wydaną przez (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w (...) z dnia (...) lipca 2018 roku.

Od przedmiotowego orzeczenia wnioskodawczyni złożyła odwołanie do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Powołany przez Sąd biegły lekarz sądowy - specjalista ortopeda-traumatolog W. T. w wydanej opinii lekarskiej z dnia 31 grudnia 2018 roku stwierdził u małoletniej K. R. ***idiopatyczną skoliozę piersiową-lędźwiową II°, skrzywienie znacznego stopnia, kąt skrzywienia (C.) wynosi (...) w prawo, L 27 w lewo.***

Zdaniem biegłego powyższe schorzenia nie powodują, aby małoletnia K. R. wymagała konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt Wojewódzkiego Zespołu w R. oraz opinii biegłego z dnia 31 grudnia 2018 roku.

Tym dowodom Sąd dał wiarę albowiem nie zachodzą pomiędzy nimi sprzeczności, są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Zarzuty wnioskodawczyni do opinii biegłego, nie uzasadniały w ocenie Sądu dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej biegłego, ponieważ nie istnieje w treści opinii sprzeczność na którą wskazuje wnioskodawczyni. Biegły słusznie stwierdził i fakt ten przyznaje również wnioskodawczyni w piśmie procesowym z dnia 14 lutego 2018 r., że małaletnia K. R. ze względu na schorzenie ortopedyczne pozostaje sprawna ruchowo i może samodzielnie wykonywać czynności dnia codziennego związane z korzystaniem z toalety czy kąpielą, chodzeniem, jedzeniem, ubieraniem się. Natomiast okoliczności związane z zakładaniem i zdejmowaniem gorsetu mieszczą się w przesłance konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji. U małaletniej występuje bowiem konieczność monitorowania przebiegu choroby, stałej rehabilitacji i stymulacji, pomocy przy zakładaniu i ściąganiu gorsetu ortopedycznego. Małaletnia wymaga intensywnego współdziałania i pomocy rodziców w trakcie leczenia skoliozy, tj. konieczności codziennego stosowania gorsetu oraz intensywnego leczenia rehabilitacyjnego stosowanego w okresie pozaszkolnym, pomocy w dźwiganiu tornistra z książkami, przyjazdu matki na wezwanie wnioskodawczyni do szkoły i pomoc przy zakładaniu i ściąganiu gorsetu przed i po skorzystaniu z toalety. Jak słusznie zauważył biegły, stosowanie gorsetu ortopedycznego jest elementem specjalistycznego leczenia i rehabilitacji, których, co oczywiste małaletnia nie jest w stanie wykonywać bez pomocy rodziców. Natomiast po ściągnięciu i złożeniu gorsetu, małaletnia może samodzielnie wykonywać takie czynności codzienne jak mycie i załatwianie czynności fizjologicznych.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z **art. 4 a ust. 1** ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych /Dz. U. Nr 123 poz.776 ze zm./ - osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Zgodnie z **art. 6b ust. 3 pkt 7)** wyżej wymienionej ustawy – w orzeczeniu powiatowego zespołu, poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, powinny być zawarte wskazania dotyczące (...) konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Art. 5a ust. 2 pkt 2) cytowanej ustawy stanowi, że wskazania, o których mowa w art. 6b ust. 3, ustala się stosownie do naruszonej sprawności organizmu i ograniczeń funkcjonalnych uzasadniających korzystanie z ulg i uprawnień na podstawie odrębnych przepisów.

W niniejszej sprawie Sąd dał w pełni wiarę opinii biegłego sądowego albowiem jest to opinia, która w sposób wyczerpujący i wnikliwy opisuje stan zdrowia małaletniej K. R..

Opinia została sporządzona w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w tym na podstawie dokumentacji lekarskiej oraz badania fizykalnego.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby kwestionowanie wiarygodności oraz rzeczowości i kompletności przedmiotowej opinii.

Opinia umożliwiła Sądowi dokonanie oceny stanu zdrowia małaletniej K. R..

Zarzuty wnioskodawczyni do opinii biegłego, Sąd uznał za nieuzasadnione i nie wymagające wydania opinii uzupełniającej, lecz jedynie prawidłowej kwalifikacji prawnej stanu faktycznego ustalonego przez biegłego a nie kwestionowanego przez stronę odwołującą.

Wobec ustalenia w oparciu o opinię biegłego iż małoletnia K. R. nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sędzia